

אֲתַבְּנִי בִּי מִקְדָּשָׁא, דְּאִיהוּ לְקַבִּיל מִקְדָּשָׁא
עֵילָאָה, כְּדִין לָךְ יְשׁוּלָם נָדָר.

פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (במדבר כא טו) אֲזַ יִשְׁרִי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. (שמות טו א) אֲזַ
יִשְׁרִי מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת.
הֵתָם תּוֹשְׁבֵיחֲתָא דְנוֹקְבָא. הֵכָא תּוֹשְׁבֵיחֲתָא
דְּסַלִּיק לְעֵלְמָא דְדְכוּרָא אִיהוּ.

הֵכָא אִיהוּ רְזָא, דְּגוּפָא וְרוּחָא מִתְחַפְּרָאן
כְּחַדָּא, גּוּפָא כְּגוּפָא, וְרוּחָא כְּרוּחָא.
שִׁיר הַשִּׁירִים, אֲתַדְבְּקוּתָא דְּגוּפָא כְּגוּפָא.
יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, אֲתַדְבְּקוּתָא דְּרוּחָא
כְּרוּחָא. וְכֹלָא אִיהוּ בְּרִזָּא דְרַחֲמֵי עֵילָאָה,
לְמַהוּי כּוּלָּא חַד, בְּיַיְחודָא חַדָּא.

וְרִזָּא דְיַיְחודָא הֵכָא. שִׁיר דָּא אִיהוּ יִשְׂרָאֵל,
דְּמִמְנָא בְּסִהְדוּתָא דְיַיְחודָא. הַשִּׁירִים,
ה' (דף טו ע"ב) אֱלֹהֵינוּ ה'. וְכוּלָּא חַד, בְּיַיְחודָא
חַד. וְאוּקִימְנָא יַיְחודָא דָּא, וְהֵכָא יַיְחודָא
דְעֵלְמִין כְּלָהוּ. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, רְזָא דְאֶחָד.
וְדָא אִיהוּ דְאַצְטְרִין שְׁלֵמָה מְלַכָּא לְיַיְחודָא,
כְּרִזָּא דְרוּחַ קוּדְשָׁא. לְאַתְחַבְּרָא כּוּלָּא
בְיַיְחודָא חַדָּא, בְּרַעוּתָא, לְאַתְדְבְּקָא דָּא בְדָא,
לְמַהוּי כּוּלָּא חַד. דְּהָא שְׁלֵמָה אִיהוּ מְלַכָּא
דְשִׁלְמָא כּוּלָּא דִילִיָּה.

מֵאִי כּוּלָּא הֵכָא, וְכִי סְגִיֵּאִין שְׁלָמִין נִינְהוּ.
אֶלָּא חַד שְׁלָמָא אִיהוּ, וְתַרִּין נִינְהוּ. חַד
שְׁלָמָא אִיהוּ, דְּאִיהוּ שְׁלָמָה דְבֵיתָא, דְּכַגִּינְיָה
אֲשֶׁתְמוּדַע דְּכוּרָא דְכַר. וְחַד שְׁלָמָא אֲחֵרָא,
דְּאִיהוּ שְׁלָמָא דְתַרִּין סְטְרִין, חַד דְעָאֵל
בְּאַמְצַעִיתָא בְּאִינוֹן תַּרִּין סְטְרִין, וְעֵבִיד שְׁלָמָא
בִּינְיָיָהוּ, אִיהוּ שְׁלוֹם אֲחֵרָא.

אֲבָרָ שְׁלוֹם דְּדְכוּרָא אֲשֶׁתְמוּדַע דְּכַר בְּגִינְיָה,
אִיהוּ צְדִיק. דְּאַקְרִי (ואקרי) מְלַכָּא עֵילָאָה

שְׁהוּא כְּנָגַד מִקְדָּשׁ הַעֲלִיּוֹן, וְאֲזַ
לָךְ יְשׁוּלָם נָדָר.

פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (במדבר כא)
אֲזַ יִשְׁרִי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת. (שמות טו) אֲזַ יִשְׁרִי מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. שֵׁם
תּוֹשְׁבֵיחֲתָא הַנְּקֻבָּה, וְכַאן תּוֹשְׁבֵיחֲתָא
שְׁעוּלָה לְעוֹלָם שְׁהוּא זְכָר.

כַּאן הוּא הַסוּד שְׁגוּף וְרוּחַ
מִתְחַבְּרִים יַחַד גּוּף כְּגוּף, וְרוּחַ
כְּרוּחַ. שִׁיר הַשִּׁירִים (שיר א) -
הַתְּדַבְּקוֹת שֶׁל גּוּף כְּגוּף. יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ - הַתְּדַבְּקוֹת שֶׁל
רוּחַ כְּרוּחַ. וְהַכֵּל הוּא בְּסוּד
הָאֵהֱבָה הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁיִהְיֶה הַכֵּל
אֶחָד, בְּיַיְחוד אֶחָד.

וְכֹד הַיַּחוד כַּאן, שִׁיר - זֶה הוּא
יִשְׂרָאֵל, שְׁמִמְנָה בְּעֵדוּת שֶׁל
הַיַּחוד. הַשִּׁירִים - ה' אֱלֹהֵינוּ ה'.
וְהַכֵּל אֶחָד, בְּיַיְחוד אֶחָד. וְכַאן
אֶת הַיַּחוד הַזֶּה, וְכַאן הַיַּחוד שֶׁל
כָּל הָעוֹלָמוֹת. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה -
הַסוּד שֶׁל אֶחָד.

וְזוּהוּ שְׁצַרִּיף שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ לְיַחַד,
בְּסוּד שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, לְחַבְּרָא הַכֵּל
בְּיַיְחוד אֶחָד, כְּרִזָּאן, לְדַבְּקָא זֶה עִם
זֶה, לְהִיּוֹת הַכֵּל אֶחָד, שְׁהָרִי
שְׁלֵמָה הוּא הַמְּלִיךְ שְׁהַשְׁלוֹם כְּלוּ
שְׁלוּ.

מָה זֶה הַכֵּל שְׁלוּ כַּאן, וְכִי רַבִּים
הֵם הַשְׁלוֹמוֹת? אֶלָּא שְׁלוֹם אֶחָד
הוּא, וְשְׁנַיִם הֵם. שְׁלוֹם אֶחָד הוּא,
שְׁהוּא שְׁלוֹם הַבַּיִת, שְׁבִשְׁבִילוֹ
נוֹדַע הַזְכָּר זְכָר. וְאֶחָד שְׁלוֹם
אֲחֵר, שְׁהוּא הַשְׁלוֹם שֶׁל שְׁנֵי
צְדָדִים. אֶחָד שְׁנַכְנַס בְּאַמְצַע
בְּאוּתָם שְׁנֵי הַצְּדָדִים וְעוֹשֶׂה
שְׁלוֹם בִּינְיָיָהם, הוּא שְׁלוֹם אֲחֵר.
אֲבָרָ הַשְׁלוֹם שְׁהַזְכָּר נוֹדַע זְכָר
בְּשִׁבִילוֹ הוּא הַצְּדִיק. שְׁנַקְרָא
(וְנַקְרָא) הַמְּלִיךְ הַעֲלִיּוֹן בְּשִׁבִילוֹ,
מְלִיךְ שְׁהַשְׁלוֹם שְׁלוּ. וּמְשׁוּם כֶּף,

בְּגִינְיָה, מְלִיךְ שְׁהַשְׁלוֹם שְׁלוּ. וּבְגִין כֶּף, כָּל תּוֹשְׁבֵיחֲתָא דְשִׁיר הַשִּׁירִים,

כל התשפכת של שיר השירים,
למלך שהשלום כלו שלו, והיחוד
שהכל מתיחד הוא במקום הזה,
משום שהוא נוטל כל תשוקת כל
האיברים וכל הענוגים וכל
הפסופים העליונים, ומכנס הכל
לתוכו.

ועל זה הוא נקרא אחד, שלמה
המלך בסוד של רוח הקדש.
כששורה עליו אותה רוח הקדש,
רצה לחבר הכל ברצון שלם
כראוי וליחד הכל בחביבות
ברצון, להיות אחד למעלה
ולמטה. ועל זה אמר הפתוח (זכריה
ד) 'יהיה ה' אחד ושמו אחד'.
'שקני מנשיקות פיהו וגו' (שיר א).
פתוח (יחזקאל א) וארא החיות והנה
אופן אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו. הפסוק הזה נאמר
בקשר של רבי אלעזר. וארא
החיות - הסוד של ישראל סבא,
החבל בחקיקותיו בימין
ובשמאל.

שדשה רשומים קשורים זה עם
זה - דרום מזרח וצפון, יה"ו,
פנים נסתרים, לא שולטת העין
לראות, וכאן אמר וארא?
אלא היה מסתפל מתוך האור
שלא מאיר כמו מי שרואה
בעששית בתוך העינים
הנסתרים, כשמנצצים בתוך
אותה העששית. לזהט להט לפי
שעה, ולא עומד בקיום.
מתגלגלים נוצצים לפי השעה
הזו, ונכנס הניצוץ זה בזה. אחד
עולה ויורד, ומתחזק בצד
הדרום, בסוד של האות יו"ד.
מתחזק ונכנס בצד הצפון
ומתגלגל בקשריו, ונכנס ועולה
בסוד של האות ט', ונגזז. זהו
שפתוח (בראשית א) וירא אלהים את
האור כי טוב, שנוצץ ולהט
בחקיקות באות ט', ונגזז אותו.
האור של האות הזו נסתר בסתר, יוצא ממנו כל הניצוץ והזהר

למלכא דשלמא פולא דיליה, וייחודא דקא
מתייחד פולא, באתר דא איהו. בגין דאיהו
נטיל כל תיאובתא דכל שייפין, וכל עינוגין,
וכל פיסופין עילאין, וכניש פולא לגויה.
ועל דא איקרי איהו אחד, שלמה מלכא ברזא
דרוח קודשא. בד שרא עליה ההוא רוח
קודשא, בעא לחברא פולה ברעותא שלים
כדקא יאות, ולייחדא פולא בחביבו ברעותא,
למהוי חד עילא ותתא. ועל דא אמר קרא,
(זכריה יד טו) יהיה ה' אחד ושמו אחד.

ישקני מנשיקות פיהו וגו'. פתיב (יחזקאל טו א)
וארא החיות והנה אופן אחד בארץ
אצל החיות לארבעת פניו. האי קרא בקיטורא
דרבי אלעזר אתמר. וארא החיות, רזא
דישראל סבא, קפטירא בגליפוי בימינא
ובשמאלא.

תלת רשימין קטורין דא עם דא, דרום מזרח
וצפון, יה"ו, אפין סתימין, לא שליט
עינא למחמי, והכא אמר וארא.
אלא, הוה מסתפל מגו נהורא דלא נהרא,
פמאן דחמי בעששיתא, גו עיינין
סתימין, בד מנצצן גו ההוא עששיתא. להיט
להיטו לפום שעתא, ולא קאים בקיומא.
מתגלגלין נצצין לפום האי שעתא, ועאל
נציצו דא בדא. חד סליק ונחית,
ואתתקף בסטר דרום, ברזא דאת יו"ד.
אתתקף ועאל בסטרא דצפון, ומתגלגל
בקוטרוי, ועאל וסליק ברזא דאת ט', ואתגניז.
הדא הוא דכתיב, (בראשית א ד) וירא אלהים את
האור כי טוב. דנציע ולהיט בגליפין באות ט',
וגניז ליה.

רזא דאת דא סתימא בסתימו, נפיק מיניה כל
הסוד של האות הזו נסתר בסתר, יוצא ממנו כל הניצוץ והזהר

אותה בחלומו, זו האכסדרה שמתמנה נוצצים הניצוצות, מתפשט ומתפנס.

ואחד עולה ויורד, ומתחזק בצד מזרח, בסוד האות ט' והאות יו"ד. מתפשט משני צדדים, ומתגלגל בארבעה, שנים למעלה, כמו הירשה של אב ואם. ויש שנים משני צדדים, מצד דרום וצפון, מתישב בכלם. והוא המרכבה העליונה, בארבעה צדדים. אופן אחד בארץ אצל החיות - זוהי המרכבה העליונה, הפלולה בארבעה צדדים.

המרכבה העליונה, שהיא הסוד של ארבעה צדדים, פושטת אור משלשה צדדים. אחד שלו שהתחברו בו ירשת האב והאם, שהיו שנים ומתחברים לאחד, ושנים משני צדדים.

מתפשט אור המזרח, המרכבה הפתוחה היו מגלה פן אחד לאותו האור, ומקבלת אותו, ומאירה ממנו. וכשמאיר אותו הפן מאותו האור, אזי אותו הפן נקרא אדנ"י. והוא שולט ורבוץ בשלטון של אור גדול. ואותו הפן, כיון שמקבל אותו האור, נעשה לו (בחיבה) היכל, וגונז אותו בתוכו, ובשבילו נעשה אדון רבון ושליט.

מתפשט זהר הדרום, המרכבה הפתוחה היו מגלה פן אחד לאותו האור, ומקבלת אותו, ומאירה ממנו. וכשאותו הפן מאיר מהאור ההוא, אז אותו הפן נקרא אל, והוא שולט להיטיב לעולם ברחמים, ולתת מזונות לכל אחד ואחד פראוי.

מתפשט אור הצפון, המרכבה הפתוחה היו מגלה פן אחד לאותו האור, ומקבלת אותו, ומאירה ממנו. וכשאותו הפן מאיר ממנו, אז אותו הפן נקרא

נציצות וזהרא, דנהיר ונציץ. זכאה איהו מאן דחמי לה בחלמיה, דא אכסדרה דמינה נציץ נציץ, פשיט וכניש.

וחד סליק ונחית, ואתתקף בסטר מזרח, ברזא דאת ט' ואת יו"ד. אתפשיט מתרין סטרין, ומתגלגלא בארבע, תרין לעילא, פירותא דאבא ואימא. ואית תרין מתרין סיטרין, מסטר דרום וצפון, מתישבא בכולהו. ואיהו רתיכא עלאה, בארבע סטרין. (יחזקאל א טו) אופן אחד בארץ אצל החיות, דא איהו רתיכא תתאה, כלילא בארבע סטרין.

רתיכא עלאה, דאיהו רזא דארבע סטרין, פשיט נהירו מתלת סטרין, חד דייליה דאתחברו ביה ירותא דאבא ואימא, דהו תרין, ומתחברן לחד. ותרין מתרין סטרין.

פשיט נהירו דמזרח, האי רתיכא תתאה גליפן חד, לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה, ואתנהיר מיניה. וכד אתנהיר ההוא פן מההוא נהירו, כדין ההוא פן איקרי אדנ"י. ואיהו שליט ורבוץ בשלטנו דנהירו רב. וההוא פן כיון דמקבל ההוא נהירו, אתעביד ליה (בחיבה) היכלא, וגניז ליה בגיניה, ובגיניה אתעביד אדון רבון ושליט.

פשיט זהירו דדרום, האי רתיכא תתאה גלי פן חד לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה ואתנהיר מיניה. וכד אתנהיר ההוא פן מההוא נהירו, כדין ההוא פן איקרי אל. ואיהו שליט לאוטבא לעלמא ברחמי. ולמיהב מזונא לכל חד וחד כדקא יאות.

פשיט נהירו דצפון, האי רתיכא תתאה גלי פן חד לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה, ואתנהיר מיניה. וכד ההוא פן אתנהיר מיניה, כדין ההוא פן איקרי אלהים. ואיהו